Uchwała Nr IV/23/99

Rady Gminy w Grębowie
z dnia 9 marca 1999r.

w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego „Jeziórko IV”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym – tekst jednolity (Dz. U. Nr 13 poz. 74 z 1996 rok, z późniejszymi zmianami: z 1996 r. Nr 58 poz. 261, Nr 106 poz. 496, Nr 132 poz. 622, oraz 1997 r. Nr 9 poz. 43, Nr 106 poz. 679, Nr 107 poz. 686, Nr 113 poz. 734, Nr 123 poz. 775), art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89 poz. 415 z 1994 r. – z późniejszymi zmianami: z 1996 r., Nr 106 poz. 496, z 1997 r. Nr 111 poz. 726, Nr 133 poz. 885) oraz art. 53 ust. 1 Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27 poz. 96 z 1997 r.) – Rada Gminy postanawia co następuje:

§ 1

Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego „Jeziórko IV” w granicach administracyjnych Gminy Grębów sporządzony przez mgr Władysława Gurdaka – uprawnienia urbanistyczne Nr 1094/90.

Plan obejmuje obszar 55,3 km^2, z 55,4 km^2 ogólnej powierzchni terenu górniczego. Szczegółowe granice działania planu wyznaczone są na rysunku planu w skali 1:5000, który obowiązuje w zakresie określonych w nim oznaczeń.

§ 2

Ustalenia planu stanowią treść niniejszej uchwały wraz z rysunkiem planu w skali 1:5000 określającym przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu.

§ 3

Ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały mowa o:

1. planie – należy przez to rozumieć ustalenia planu o których mowa w § 1 uchwały,
2. przepisach szczególnych – należy przez to rozumieć przepisy ustaw wraz z aktami wykonawczymi oraz ograniczenia w dysponowaniu terenem, wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych,
3. rysunku planu – należy przez to rozumieć rysunek planu na mapie w skali 1:5000 stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały,
4. przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które winno przeważać na danym obszarze wyznaczonym liniami rozgraniczającymi,
5. przeznaczeniu dopuszczalnym – należy przez to rozumieć rodzaje przeznaczenia inne niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe,
6. obszarze – należy przez to rozumieć obszar o przeznaczeniu podstawowym określonego rodzaju wyznaczony na rysunku planu liniami rozgraniczającymi.

§ 4

Za podstawowe cele regulacji zawartych w ustaleniach planu jest:

1. Racjonalne wykorzystanie zasobów surowcowych z zachowaniem wymogów ochrony środowiska przyrodniczego oraz ochrony interesów publicznych lokalnych i ponadlokalnych.
2. Umożliwienie działalności różnorodnych podmiotów przy jednoczesnej minimalizacji wzajemnych konfliktów i optymalizacji korzyści wynikających ze wspólnych działań gospodarczych.
3. Likwidacja oraz zagospodarowanie terenów i obiektów pogórniczych w kierunku proekologicznym w powiązaniu z realizacją programu rekultywacji pogórniczych.

§ 5

Ustala się, że plan stanowi podstawę działań związanych z przekształceniami istniejącego zainwestowania i użytkowania terenów.

Plan określa warunki zabudowy i zagospodarowania terenów, których granicę przedstawiono na rysunku planu – załącznik nr 1.

§ 6

1. Przedmiotem ustaleń planu są tereny oznaczone na rysunku planu:
   a) „M” – tereny zabudowy mieszkaniowej
   b) „P” – tereny rozwoju przemysłu
   c) „PE” – tereny eksploatacji siarki
   d) „B” – tereny zabudowy przemysłowej
   e) „R” – tereny upraw rolnych
   f) „L” – tereny lasów
   g) „UE” – tereny użytków ekologicznych
   h) „R-L” – tereny rolne lub leśne
   i) „W” – tereny wód powierzchniowych
   j) „K” – tereny systemów transportowych
   k) „I” – tereny urządzeń infrastruktury technicznej

2. Na terenach, o których mowa w ust. 1 ustala się przeznaczenie podstawowe, a w uzasadnionych przypadkach określa się przeznaczenie dopuszczalne oraz warunki jego dopuszczenia.

§ 7

Na rysunku planu oznaczone są:

1. Linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu bądź różnych zasadach zagospodarowania.
2. Orientacyjny sposób lokalizacji zabudowy.
3. Główne przebiegi ciągów infrastruktury technicznej.
4. Przebiegi liniowe dróg publicznych, wewnątrzzakładowych, ciągów pieszych.

§ 8

Warunki zabudowy i zagospodarowania terenów w decyzjach administracyjnych należy określać według zasad ustalonych w stosunku do terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi z uwzględnieniem ustaleń dotyczących infrastruktury technicznej i komunikacji.

§ 9

Na terenie eksploatacji złoża siarki, o którym mowa w § 11 obowiązują następujące wymogi z zakresu ochrony środowiska:

1. W celu zachowania warunków równowagi ekologicznej należy prowadzić eksploatację surowca wg warunków:

a) utrzymywanie w procesie technologicznym zamkniętego obiegu wody,
b) ograniczenie skażeń powierzchni pól górniczych poprzez hermetyzację procesu technologicznego oraz eliminację niekontrolowanych przebić wody złożowej na powierzchnię i awarii instalacji powierzchniowych,
c) ograniczanie zanieczyszczeń powietrza pyłami siarki poprzez magazynowanie i spedycję siarki w postaci płynnej lub granulowanej,
d) stosowanie profilaktyki erupcyjnej celem wyeliminowania źródeł emisji siarkowodoru,
e) ograniczenie liczby punktów zrzutu ścieków, ich oczyszczanie na terenie kopalni i odprowadzanie wraz ze ściekami ogólnozakładowymi do Trześniówki,
f) składowanie odpadów przemysłowych winno eliminować możliwość wypłukiwania zanieczyszczeń do wód gruntowych,
g) utrzymanie filarów ochronnych dla obiektów zabudowy powierzchniowej w obrębie których prowadzone będą roboty górnicze,
h) zdegradowane tereny poeksploatacyjne winny być przywrócone środowisko poprzez kompleksowe zabiegi rekultywacyjne.

§ 10

Zagrożenia występujące podczas eksploatacji złoża siarki, o których mowa w § 11 (Strefa I):

1. zagrożenia chemiczne wynikające z emisji substancji szkodliwych w postaci siarkowodoru i dwutlenku siarki,
2. zagrożenia termiczne związane w procesie wytopu we wszystkich węzłach produkcyjnych z przesyłem pary i wody technologicznej, z zawrotem wód złożowych, wydobywaniem, transportem, magazynowaniem, przeróbką i załadunkiem siarki płynnej,
3. zagrożenia elektryczne występować mogą we wszystkich miejscach, w których może nastąpić bezpośredni lub pośredni kontakt człowieka z przepływającym prądem elektrycznym,
4. zagrożenia mechaniczne powstawać mogą w zasięgi działań maszyn, urządzeń będących w ruchu,
5. zagrożenia erupcyjne związane z otworową eksploatacją siarki,

6. zagrożenia pożarowe – dla obiektów budowlanych oprócz rurociągów technologicznych magistralnych, estakad wysokich i linii elektroenergetycznych napowietrznych 30 KV (dla których nie wyznacza się stref pożarowych_ - strefy pożarowe mieszczą się w granicach tych obiektów,
7. zagrożenia transportowe związane z ruchem drogowym,
8. zagrożenia związane z odkształceniami powierzchni,
9. zagrożenia wybuchowe (stacje paliw).

§ 11

Przyjmuje się następujące ustalenia szczegółowe dla terenów w ujęciu strefowym:

Strefa I – tereny eksploatacji złoża siarki rodzimej.

PE – tereny eksploatacji siarki.

1. Wyznacza się obszar otworowej eksploatacji siarki jako podstawowe przeznaczenie terenu.
2. Eksploatacja odbywać się będzie systemem otworowym opartym na metodzie podziemnego wytapiania dostosowanej do warunków zalegania polskich złóż siarki.
3. Zasady i warunki eksploatacji:
   a) Eksploatacja prowadzona będzie systemem pól górniczych,
   b) Eksploatacja prowadzona będzie z zachowaniem generalnego postępu w kierunku wschodnim,
   c) Wielkość wydobycia siarki ma ścisły związek z koniunkturą na rynkach światowych i określona będzie w rocznych programach,
   d) Transport siarki płynnej z rejonu wydobycia do rejonu magazynowania i spedycji odbywać się będzie rurociągami lub innym transportem dopuszczonym do ruchu.
4. Po wyłączeniu z eksploatacji rejonu pól górniczych należy sukcesywnie prowadzić likwidację infrastruktury eksploatacyjnej a po zakończeniu działalności przemysłowej tereny te przekazać do rekultywacji
5. Tereny po zakończonej działalności przemysłowej poddawane będą zabiegom rekultywacyjnym, w oparciu o wyznaczone decyzjami administracyjnymi kierunki rekultywacji.
6. Na terenach nie objętych bezpośrednio programem eksploatacji górniczej czasowo dopuszcza się dotychczasowy sposób użytkowania terenu.
7. Prowadzenie upraw rolniczych oraz dojazdy do nich mogą odbywać się w razie potrzeby na zasadach ustalonych z kierownictwem Kopalni
8. Na terenie wyznaczonym do eksploatacji górniczej obowiązuje zakaz:
   a) Budowy, przebudowy i rozbudowy obiektów budowlanych (nie dotyczy przedsiębiorcy),
   b) Budowy, przebudowy i modernizacji urządzeń infrastruktury technicznej (nie dotyczy przedsiębiorcy),
   c) Zakładania upraw leśnych, sadów oraz plantacji warzywno – ogrodniczych (szklarnie),
   d) Lokalizacji zabudowy mieszkaniowej,
   e) Lokalizacji składowisk odpadów stałych za wyjątkiem wskazanym na rysunku planu gminnym wysypiskiem odpadów.
9. Dopuszcza się lokalizację obiektów o charakterze produkcyjnym, produkcyjno – składowym lub składowym nie związanych z produkcją górniczą pod warunkiem, że:
   a) ich lokalizacja zostanie wydzielona z obszaru działalności eksploatacyjnej,
   b) nie będzie powodowała utrudnień bądź ograniczeń w realizacji podstawowego przeznaczenia terenu.

P – tereny zabudowy przemysłowej.

1. Wyznacza się obszar zabudowy przemysłowej dla kopalni siarki jako przeznaczenie podstawowe.
2. Dopuszcza się dotychczasowy sposób użytkowania terenu.
3. Dopuszcza się lokalizację:
   a) Obiektów budowlanych związanych z działalnością kopalni,
   b) Obiektów i urządzeń komunikacyjnych,
   c) Obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej,
   d) Terenów zieleni.
4. Obiekty lub urządzenia, o których mowa w pkt. 3 można lokalizować pod warunkiem:
   a) że stanowią one niezbędne uzupełnienie procesu technologicznego eksploatacji siarki,
   b) nienaruszenia ustaleń podstawowego przeznaczenia terenu,
   c) posadowienie jak i konstrukcja jak i konstrukcja budynków i budowli winna uwzględniać warunki wynikające z wykonywanych w bezpośrednim sąsiedztwie robót górniczych.
5. Dopuszcza się lokalizację obiektów o charakterze produkcyjnym, produkcyjno – składowym lub składowym nie związanych z produkcją górniczą pod warunkiem, że:
   a) ich lokalizacja zostanie wydzielona z obszaru zabudowy przemysłowej,
   b) nie będzie powodowała utrudnień bądź ograniczeń w realizacji podstawowego przeznaczenia terenu.
6. Obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

Strefa II – tereny poeksploatacyjne - rekultywacyjne

I. Wyznacza się tereny poeksploatacyjne oznaczone na rysunku planu symbolem „B” w obrębie likwidowanej zachodniej części zakładu górniczego pozostawione jako niezbędne dla potrzeb procesu technologicznego jako przeznaczenie podstawowe.

1. Baza Oddziału Rekultywacji Przedsiębiorstwa Rekultywacji Terenów Górniczych „Jeziórko” (nie związana z ruchem zakładu górniczego).
2. Obiekty zlokalizowane w zachodniej likwidowanej części zakładu górniczego niezbędne do prowadzenia działalności wydobywczej w części wschodniej:
   a) główne drogi dojazdowe,
   b) główne linie elektroenergetyczne,
   c) główne rurociągi systemu odwadniania wód kopalnianych,
   d) podstawowe linie teletechniczne,
   e) główne ciągi technologiczne.

   Sposoby zabezpieczania pozostawionych obiektów będą ujęte w szczegółowych projektach technicznych likwidacji i rekultywacji poszczególnych rejonów.
3. W obrębie pozostawionych terenów i obiektów dopuszcza się:
   a) budowę, przebudowę i modernizację obiektów,
   b) budowę, przebudowę i modernizację urządzeń infrastruktury technicznej,
   c) budowę obiektów i urządzeń komunikacji.
4. Obiekty lub urządzenia, o których mowa w pkt 4 można lokalizować pod warunkiem :
   a) że stanowią one niezbędne uzupełnienie procesu technologicznego eksploatacji siarki,
   b) nienaruszenia ustaleń podstawowego przeznaczenia terenu,
   c) posadowienie jak i konstrukcja budynków i budowli winna uwzględniać warunki wynikające z wykonywanych w bezpośrednim sąsiedztwie robót górniczych.

5. Obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

II. Pozostałe tereny poeksploatacyjne wskazane do rekultywacji o następujących kierunkach zagospodarowania jako przeznaczenie podstawowe.

W- Tereny przeznaczone do zagospodarowania wodnego.
Tereny do zagospodarowania wodnego ustala się w miejscach o największych osiadaniach powierzchni lub na obszarach o pierwotnie płytkim zwierciadle wody gruntowej. W trakcie działalności rekultywacyjnej należy uporządkować dno zalewisk poprzez odpowiednią gospodarkę masami ziemnymi tak, by tereny zalewiskowe posiadały odpowiednią głębokość, miały ukształtowaną linię brzegową oraz system doprowadzający i odprowadzający wodę. Systemy melioracyjne należy w całości rozwiązać sieciami grawitacyjnymi.

UE – Tereny użytków ekologicznych.
Stanowią specyficzną formę zagospodarowania terenów poeksploatacyjnych. Wydziela się przede wszystkim tereny położone w otoczeniu zbiorników wodnych, utworzonych po eksploatacji. Ze względu na możliwość zmiennych właściwości wodnych podłoża gruntowego (większe wahania zwierciadła wód i możliwość okresowych zalewów) wzrost roślinności cechować się będzie większym stopniem ryzyka i zawodności co wyklucza prowadzenia na tych terenach gospodarki leśnej. Dobór roślinności, raczej o funkcjach ochronnych.

L – Tereny przeznaczone do zagospodarowania leśnego.
Dla leśnego zagospodarowania wyznaczono wszystkie tereny położone ponad 1 m powyżej odtworzonego zwierciadła wody (o grubości wody aeracyjnej gleb nie mniejszej niż około 1m), a ponadto tereny zbędne, byłe tereny leśne, tereny o pierwotnie najgorszych glebach „skalpowanych". Zabiegi rekultywacyjne należy ograniczyć do uporządkowania rzeźby, dokonania niezbędnej neutralizacji wapnem poflotacyjnym, punktowego zablokowania skażeń lub izolacji w miejscach lokalnych większych przekształceń, wykonania nawożenia startowego i wprowadzenia sadzonek. Tereny o zagospodarowaniu leśnym wraz z wymienionymi już użytkami ekologicznymi i zbiornikami wodnymi będą w całości tworzyły zwarte kompleksy, w jednym użytkowaniu – Administracji Lasów Państwowych.

R – Tereny przeznaczone do zagospodarowania rolnego.
Rekultywacja dla rolnego kierunku zagospodarowania wyznaczona została na terenach spełniających co najmniej jeden z następujących warunków:
a) poeksploatacyjne przekształcenia nie naruszyły podstawowych właściwości środowiska glebowego o korzystnych (najlepszych) w rejonie właściwościach, a także proste zabiegi rekultywacyjne jak neutralizacja i nawożenie pozwalają na prowadzenie działalności gospodarczej,
b) istnieje społeczne zainteresowanie przejmowaniem do użytkowania rolnego zrekultywowanych terenów,
c) położone są w zwartych kompleksach dających się łatwo wydzielić z innego typu zagospodarowania,
d) położone są w pobliżu siedlisk ludzkich.

W obrębie terenów o rolnym kierunku zagospodarowania wydzielono kompleksy o różnym udziale gruntów ornych lub użytków zielonych. Istnieje możliwość zrezygnowania z rekultywacji dla rolnego zagospodarowania na korzyść zagospodarowania leśnego, natomiast zmiana odwrotna nie w każdym przypadku będzie możliwa.

2. Dopuszcza się nadto lokalizację:
   a) urządzeń infrastruktury technicznej oraz urządzeń komunikacyjnych w przypadku braku przestrzennych możliwości ich innego trasowania lub innej lokalizacji po uprzednim spełnieniu warunków określonych w przepisach szczegółowych.
   b) budynków i obiektów służących bezpośrednio gospodarce rolnej lub leśnej w rozumieniu przepisów szczególnych to jest art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
   c) Cieków i zbiorników wodnych dla celów retencyjnych.
3. Obiekty i urządzenia, o których mowa w pkt 2 można lokalizować pod warunkiem:
   a) dostosowania do charakteru i wymagań przeznaczenia podstawowego,
   b) zachowania zasady aby takie obiekty lub urządzenia istniejące i projektowane z zakresu przeznaczenia dopuszczalnego nie zajmowały więcej niż 3% danego obszaru,
   c) wykonania badań geotechnicznych pod ich lokalizację.
4. Obowiązuje zakaz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

Szczegółowe warunki rekultywacji i zagospodarowania terenu zawarte zostaną w projektach technicznych rekultywacji.

Strefa III – tereny gospodarki rolnej i leśnej

„M” – obszar zabudowy mieszkaniowej.

1. Wyznacza się obszar mieszkaniowy z podstawowym przeznaczeniem terenu pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub zagrodową wraz z obiektami gospodarczymi i urządzeniami towarzyszącymi.
2. Dopuszcza się lokalizację:
   a) obiektów usług publicznych,
   b) obiektów usług komercyjnych,
   c) wyodrębnionych terenów zieleni,
   d) obiektów produkcyjnych nieuciążliwych dla otoczenia i nie wymienionych w przepisach szczególnych jako mogące pogorszyć stan środowiska,
   e) urządzeń infrastruktury technicznej,
   f) tras i urządzeń komunikacyjnych,
   g) zbiorników wodnych dla celów przeciwpożarowych i rekreacji.
3. Obiekty i urządzenia o których mowa w pkt 2 można lokalizować pod warunkiem:
   a) że stanowią one uzupełnienie lub wzbogacenie przeznaczenia podstawowego,
   b) zachowania zasady aby obiekty lub urządzenia istniejące i projektowane z zakresu przeznaczenia dopuszczalnego łącznie nie zajmowały więcej niż 3% danego obszaru,
   c) nieprzekraczalna wysokość zabudowy mieszkaniowej nie powinna przekraczać 2 kondygnacji.
4. Zabudowa mieszkaniowa (przysiółek Sokół) występująca w 500 m pasie od wyznaczonych granic eksploatacji górniczej (PE) przeznaczona jest do wykupu w terminie 3 lat na warunkach uzgodnionych pomiędzy przedsiębiorcą a właścicielami

nieruchomości. Do czasu wykupu siedlisk obowiązuje zakaz budowy, przebudowy i modernizacji obiektów budowlanych.

„L” – obszar leśny.

1. Wyznacza się obszar leśny z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod lasy w rozumieniu ustawy o lasach.
   a) wskazuje się kontynuację dotychczasowego sposobu użytkowania terenu,
   b) zaleca się wprowadzenie zadrzewień i zalesień na terenach wyłączonych z produkcji rolnej.
2. Dopuszcza się nadto lokalizację:
   a) urządzeń infrastruktury technicznej – w przypadku braku przestrzennych możliwości ich innego trasowania lub innej lokalizacji po uprzednim spełnieniu warunków określonych w przepisach szczegółowych,
   b) urządzeń sportu, wypoczynku i turystyki,
   c) budynków służących bezpośrednio gospodarce leśnej.
3. Obiekty i urządzenia o których mowa w pkt 2 można lokalizować pod warunkiem:
   a) że stanowią one uzupełnienie lub wzbogacenie przeznaczenia podstawowego,
   b) zachowania zasady aby obiekty lub urządzenia istniejące i projektowane z zakresu przeznaczenia dopuszczalnego łącznie nie zajmowały więcej niż 3% danego obszaru.

„R” – obszar gospodarki rolnej.

1. Wyznacza się obszar gospodarki rolnej z podstawowym przeznaczeniem gruntów pod uprawy rolne. Wskazuje się kontynuację dotychczasowego sposobu użytkowania terenu (uprawy rolne, uprawy ogrodnicze i sadownicze oraz zadrzewienia).
2. Dopuszcza się nadto lokalizację:
   a) urządzeń infrastruktury technicznej – w przypadku braku przestrzennych możliwości ich innego trasowania lub innej lokalizacji po uprzednim spełnieniu warunków określonych w przepisach szczegółowych,
   b) budynków i obiektów służących bezpośrednio gospodarce rolnej lub leśnej w rozumieniu przepisów szczególnych to jest art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.
   c) Zbiorników wodnych dla celów retencyjnych i rekreacji.
3. Obiekty i urządzenia o których mowa w pkt 2 można lokalizować wyłącznie poza granicą drgań parasejsmicznych pod warunkiem:
   a) dostosowania do charakteru i wymagań przeznaczenia podstawowego,
   b) zachowania zasady aby obiekty lub urządzenia istniejące i projektowane z zakresu przeznaczenia dopuszczalnego łącznie nie zajmowały więcej niż 3% danego obszaru.

§ 12

Komunikacja.

Przyjmuje się następujące ustalenia dla terenów oznaczonych symbolem „K” jako obszar tras komunikacyjnych z podstawowym przeznaczeniem pod drogi:

a) komunikację kolejową,
b) komunikację drogową.

1. W rejonie terenu górniczego „Jeziórko IV” obowiązują niżej podane ustalenia realizacyjne dla dróg publicznych:

Oznaczenie na rysunku planu	Nr drogi	Nazwa drogi	Klasa techniczna	Szerokość jezdni (m)	Szerokość w liniach rozgraniczających w przekroju (m)		Najmniejsze odległości obiektów budowlanych[1)2)] (m)		Najmniejsze odległości obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi[1)] (m)		Uwagi
					drogowym	osiedlowym	Poza obszarem zabudowanym	Na obszarze zabudowanym	Mieszkaniowe i budownictwo użyteczności publicznej		
									jednokondygnacyjne	wielokondygnacyjne	
DROGI WOJEWÓDZKIE											
01 KDW	84	Nagnajów – Tarnobrzeg – Stalowa Wola - Nisko	III	7,0	16-20	20-25	25	10	50	70	
01a KDW	84	Obejście drogowe wsi Grębów	III	Rezerwa terenowa szerokości 100 m							
DROGI POWIATOWE											
02 KDP	42704	Furmany – Żupawa - Stale	V	6,0	14-20	17-23	20	8	30	40	
03 KDP	42709	Alfredówka – Ciosy – Budy Stanowskie - Wydrza	V	6,0	14-18	17-23	20	8	30	40	
04 KDP	42710	Stale do drogi wojewódzkiej Nr 9	V	6,0	14-20	17-23	20	8	30	40	
05 KDP	42752	Grębów – Wydrza - Krawce	V	6,0	14-18	17-23	20	8	30	40	
DROGI GMINNE											
06 KDG	4215 006	Sokół – Królewszczyzna	-	-	-	-	-	-	-	-	Droga do likwidacji nie przewiduje się modernizacji
07 KDG	4215 007	Sokół – Las Sadzonka	-	-	-	-	-	-	-	-	Droga do likwidacji nie przewiduje się modernizacji
08 KDG	4215 008	Grębów – Sokół	VI	6,0	-	15-20	15	8	15	20	Obsługa osiedla wiejskiego
			VII	5,0	8-9	-	-		-	-	Dojazd do upraw rolnych, łąkowych i obszarów leśnych
09 KDG	4215 009	Królewszczyzna – Żupawa	VI	6,0	-	15-20	15	8	15	20	Obsługa osiedla wiejskiego
			VII	5,0	8-9	-	-	-	-	-	Dojazd do upraw rolnych, łąkowych i obszarów leśnych
10 KDG	4215 010	Żupawa – Sobów	VI	5,0 6,0	12-16 -	- 15-20	15 -	- 8	15 15	20 20	
11 KDG	4215 011	Żupawa – Orliska	VII	3,0	11-16	-	-	-	-	-	Dojazd do upraw rolnych, łąkowych i obszarów leśnych
12 KDG	4215 015	Miętne – Znaczna Góra	VI	6,0	-	15-20	15	8	15	20	Obsługa osiedla wiejskiego
			VII	5,0	8-9	-	-	-	-	-	Dojazd do upraw rolnych i łąkowych
13 KDG	4215 016	Nowy Grębów – Głogów	VI	6,0	-	15-20	15	8	15	20	Obsługa osiedla wiejskiego
			VII	3,5	11-16	-	-	-	-	-	Główna droga rolnicza, dojazd do upraw rolnych i łąkowych
14 KDG	4215 017	Miętne – Klonowe	VI	6,0	-	15-20	15	8	15	20	Obsługa osiedla wiejskiego
			VII	5,0	8-9	-	-	-	-	-	Dojazd do upraw rolnych i łąkowych
15 KDG	4215 018	Nowy Grębów – Wydrza	VII	3,5	11-16	-	-	-	-	-	
16 KDG	4215 020	Krawce – Czerwonki	VII	5,0	8-9	-	-	-	-	-	Dojazd do pastwisk i upraw łąkowych
17 KDG	4215 023	Wydrza – Matnia	VI	5,0 6,0	12-17 -	- 15-20	15	 8	15 15	20 20	
18 KDG	4215 033	Stale – kompleks pól Rudnik	VII	3,5	11-16	-	-	-	-	-	Główna droga rolnicza, dojazd do upraw rolnych i łąkowych
19 KDG	-	-	VII	5,0	8-9	-	-	-	-	-	Droga w zarządzaniu gm. Grębów, dojazd do obszarów leśnych
20 KDG	-	Droga wewnątrzzakładowa pomocnicza – obsługa magistrali ciepłowniczej	VI	6,0	-	15-20	-	-	-	-	Droga przekazana w zarządzanie Gm. Grębów jako droga gminna, dojazd do upraw rolnych
21 KDZ	-	Od drogi wojewódzkiej Nr 84 do drogi powiatowej Nr 42709 – kierunek do Wydrzy	VI	6,0	12-17	-	-	-	-	-	

22 KDZ	-	Od drogi powiatowej Nr 42710 – do pola górniczego XX i XXI z połączeniem z drogą do Wydrzy w rejonie Klonowego	VI	6,0	12-17	-	-	-	-	-	
23 KDZ	-	Od drogi wojewódzkiej Nr 84 do drogi powiatowej Nr 42704 – kierunek do Żupawy	VI	6,0	12-17	-	-	-	-	-	
24 KDZ	-	Droga dojazdowa do wysypiska odpadów komunalnych	VI	6,0	12-17	-	-	-	-	-	

1) Odległość mierzona od zewnętrznej krawędzi jezdni.
2) Odległości nie dotyczą ogrodzeń, obiektów wodnych melioracji i budownictwa komunikacyjnego

Ustalenia realizacyjne dla dróg publicznych obowiązują łącznie z następującymi warunkami:

a) Powyższe ustalenia nie dotyczą rejonu skrzyżowań.
b) Na terenach w obrębie linii rozgraniczających, zakazuje się realizacji obiektów budowlanych, z wyjątkiem urządzeń technicznych dróg i związanych z utrzymaniem i obsługą ruchu. Dopuszcza się realizację sieci uzbrojenia terenu pod warunkiem nienaruszania wymagań określonych w przepisach szczególnych.
c) Na terenie istniejącej, trwałej zabudowy dopuszcza się lokalizację nowych obiektów (budynki plombowe) w linii istniejącej zabudowy (budynki w dobrym stanie technicznym), lecz w odległości określonej na zasadach przepisów szczególnych.

2. Dla drogi wojewódzkiej utrzymuje się ustanowiony filar ochronny w granicach wyznaczonych decyzją Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach z dnia 22.11.1986r. Dopuszcza się prowadzenie eksploatacji górniczej w obrębie filara ochronnego z ukierunkowaniem działań mających na celu minimalizację skutków robót górniczych. Przy prowadzeniu robót górniczych wymaga się spełnienia warunków w zakresie:
   2.1. Bezpieczeństwa życia i zdrowia.
      a) zachowania zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego przy prowadzonej eksploatacji.
   2.2. Zachowania funkcji użytkowej drogi
      a) zabezpieczenie drogi przed deformacją nawierzchni w stopniu pozwalającym na zachowanie jej przydatności eksploatacyjnej i usuwanie na bieżąco skutków deformacji nawierzchni,
      b) zagwarantowanie sprawności odwodnienia poprzez ustalenie miejsc bezodpływowych na podstawie prognozowanych osiadań terenu,
      c) poddawanie stałej kontroli newralgicznych punktów odwodnienia (przepusty, łuki poziome) w celu weryfikacji niezgodności prognozowanych deformacji z rzeczywistymi,
      d) Zapewnienie trasy objazdu innymi drogami w okresach występowania i usuwania awarii eliminujących możliwość przejazdu.
   2.3. Prowadzenie profilaktyki górniczej w zakresie ochrony drogi w oparciu o:
      a) prognozowanie wpływu robót górniczych na powierzchnię terenu,
      b) weryfikacja prognozowanych osiadań z rzeczywistymi deformacjami terenu.
3. Ustalenia dla dróg gminnych:
   3.1. Nie przewiduje się modernizacji dróg oznaczonych symbolami 06 KDG i 07 KDG. Drogi te, do czasu przystąpienia do eksploatacji złoża pełnić będą funkcję rolniczych dróg dojazdowych do terenów upraw rolnych i łąkowych. Docelowo

przeznaczone do całkowitej likwidacji.

3.2. Drogi oznaczone symbolami: 08 KDG, 09 KDG, 12 KDG, 13 KDG, 14 KDG, 20 KDG, częściowo przebiegające przez teren wyznaczony do prowadzenia eksploatacji złoża, przewiduje się przez teren wyznaczony do prowadzenia eksploatacji złoża, przewiduje się modernizację tylko na odcinkach służących miejscowym potrzebom. Wymaga się spełnienia parametrów jakim powinny odpowiadać poszczególne odcinki sieci dróg transportu rolniczego, zapewniające warunki dojazdu do pola zmechanizowanego sprzętu i maszyn rolniczych wraz z przystosowaniem nawierzchni do ładowności używanych środków transportowych. Przed rozpoczęciem robót górniczych w obszarze przebiegu dróg dopuszcza się ich dotychczasowe użytkowanie jako dróg dojazdowych do terenów zagospodarowanych rolniczo oraz obszarów le4śnych. Docelowo, odcinki dróg przebiegających przez teren planowanej eksploatacji ulegną likwidacji.

3.3. Drogi gminne stanowiące drogi transportu rolniczego oraz dojazdowe do obszarów leśnych powinny spełniać wymagania zabezpieczenia przeciwpożarowego zbioru, transportu i składowania palnych płodów rolnych oraz zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów zgodnie z Rozporządzeniem MSW z dnia 3.11.1992 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków i innych obiektów budowlanych i terenów.

4. Drogi oznaczone symbolami 21 KDZ, 22 KDZ, 23 KDZ stanowią drogi zakładowe wewnętrzne, które zostały udostępnione dla potrzeb publicznego ruchu kołowego dla obsługi miejscowości Wydrza i Żupawa. Wskazuje się na potrzebę modernizacji tych dróg uwzględniając ogólnie obowiązujące ustalenia normatywne określone w warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie. Dodatkowo ustanawia się jako drogę wewnętrzną drogę dojazdową do wysypiska odpadów komunalnych oznaczoną symbolem 24 KDZ.
5. Wyznacza się sieć dróg wewnętrznych, ogólnodostępnych w rozumieniu i określeniu ustawy o drogach publicznych, nie zaliczonych do żadnej kategorii dróg publicznych. Oznacza się je symbolem KDWW. Drogi te należy oznakować w terenie jako drogi wewnętrzne. Należy spełniać wymagania jak dla dróg leśnych i transportu rolniczego.
6. Ustala się sieć dróg wewnątrzzakładowych oznaczonych symbolami KDZW w dotychczas funkcjonującym układzie i klasyfikacji na drogi:
   - główne,
   - drugorzędne,
   - dojazdowe,

   jako drogi stałe, stanowiące obsługę komunikacyjną zabudowy przemysłowej oraz – drogi pomocnicze (technologiczne) stałe i tymczasowe realizowane w zależności od potrzeb eksploatacyjnych. Drogi kołowe w zakładzie górniczym muszą być dostosowane do gabarytów i ciężaru pojazdów technologicznych, używanych w ruchu zakładu górniczego oraz do natężenia ruchu. Zasady użytkowania i utrzymania dróg wewnątrzzakładowych określa regulamin ruchu zatwierdzony przez kierownika ruchu zakładu górniczego uwzględniający powszechnie obowiązujące w tym zakresie przepisy szczególne.

§ 13

Obszar tras i urządzeń infrastruktury technicznej.

1. Gospodarka ściekowa.

1.1. Ustala się następujący sposób zagospodarowania ścieków sanitarnych:

- z zabudowy przemysłowej poprzez istniejącą kanalizację sanitarną oraz odbiór i utylizację ścieków przez istniejącą oczyszczalnię mechaniczno – biologiczną,
- z zabudowy przemysłowej Ciepłowni Olendry przez odbiór ścieków przez istniejącą oczyszczalnię mechaniczno – biologiczną,
- z istniejącej zabudowy mieszkaniowej sołectw poprzez realizację układów sieci kanalizacyjnej w pierwszej kolejności w Grębowie oraz odbiór ścieków przez lokalne oczyszczalnie. W pierwszym etapie przewiduje się realizację oczyszczalni mechaniczno – biologicznej dla Grębowa na którą opracowano dokumentacje wraz z możliwością na okres przejściowy dla odbioru ścieków z pobliskich sołectw.

1.2. Należy prowadzić gospodarkę ściekową w zakresie wód opadowo – przemysłowych zgodnie z ustaleniami zawartymi w operacie wodnoprawnym pt. „Zrzut ścieków ogólnozakładowych z Kopalni Jeziórko oraz eksploatacja urządzeń do oczyszczania ścieków".

2. Zaopatrzenie w ciepło.

2.1. Jako podstawowe docelowe źródło zaopatrzenia w ciepło Kopalni Jeziórko przewiduje się Ciepłownię Olendry przy wykorzystaniu istniejących magistrali przesyłowych.

2.2. Zakłada się likwidację magistrali EC Stalowa Wola – WO-2 oraz magistrali Machów – Kopalnia Jeziórko.

2.3. prognozowany nadmiar ciepła z Olendrów zostanie zagospodarowany dla potrzeb c.o. miasta Tarnobrzega przy wykorzystaniu istniejących magistrali.

3. Zaopatrzenie w wodę.

3.1. Dla zabudowy przemysłowej kopalni Jeziórko i Ciepłowni Olendry jak również dla sołectw Wydrza, Grębów Szlachecka, Zapolednik, Zabrnie, Poręby Furmańskie, Żupawa, Sokół przewiduje się dostawę wody pitnej w dalszym ciągu z ujęcia wód podziemnych „Klonowe"

3.2. Jako źródło rezerwowe i docelowe dla miasta Tarnobrzega uznaje się ujęcie Studzieniec I II – Bukie wraz ze stacją uzdatniania SUW Studzieniec. Istnieją tutaj znaczne rezerwy wody gdyż stopień wykorzystania ujęcia sięga 30%.

4. Zaopatrzenie w gaz.

4.1. Istnieje możliwość pełnego pokrycia potrzeb bilansowych dla zabudowy sołectw znajdujących się w granicach opracowania, Wydrzy i Żupawy jak również pozostałych usytuowanych w bezpośrednim sąsiedztwie poprzez rozbudowę systemu pierścienia rozdzielczego od istniejącego układu sieci średnioprężnej.

4.2. W zabudowie przemysłowej Kopalni Jeziórko istnieją zaczopowane gazociągi Ø 200 i Ø 250 które pierwotnie zasilały stację redukcyjno – pomiarową Kopalni, a która w związku z odejściem od wykorzystania gazu do celów technologicznych została zdemontowana. Istnieją potencjalne możliwości wykorzystania wyżej

opisanego dwustronnego układy zasilania.

5. Media technologiczne

5.1. Podstawowy kierunkiem przebiegu tras mediów technologicznych będzie istniejący kierunek od węzła WO – 2 poprzez węzeł T-1 do pola górniczego wschodniego oraz z węzła WO – 2 poprzez węzeł „W" do T-1 oraz dalej w kierunku pola II i zabudowy przemysłowej.

5.2. Dla przejścia rurociągów nad drogą państwową Tarnobrzeg – Stalowa Wola wykorzystać należy istniejącą estakadę kratową.

6. Elektroenergetyka.

6.1. Głównym Punktem Zasilania kopalni w energię elektryczną jest GPZ 110/30/6 kV „Jeziórko" włączony w krajowy system zasilania liniami 110 kV „Chmielów – Jeziórko" i 110 kV „Stalowa Wola – Olendry – Jeziórko". Moc pobierana przez kopalnię z tego źródła jest bardzo niska w stosunku do zainstalowanej z powodu dużego spadku produkcji. W przypadku dalszego spadku poboru mocy elektrycznej ustala się zmianą Głównego Punktu zasilania z GPZ Jeziórko na GPZ Olendry, który jest własnością KiZPS.

6.2. Dla powyższej zmiany wyznacza się trasę projektowanej linii napowietrznej 30 kV z GPZ Olendry do O-II, oraz 2-ch linii kablowych 6 kV z GPZ Olendry do stacji elektroenergetycznej TRG-V.

6.3. Przez obszar opracowania oprócz linii 110 kV zasilających GPZ Jeziórko przebiegającą tranzytem: linia 110 kV „Chmielów – Tarnobrzeg" oraz 220 kV „Stalowa Wola – Chmielów".

6.4. Odbiorców komunalnych energii elektrycznej w miejscowościach: Stale, Żupawa, Grębów, Wydrza zasilają stacje transformatorowe 15/0,4 kV znajdujące się na mapie opracowania zasilane z linii napowietrznej 15 kV „Tarnobrzeg – Rozwadów".

7. Telekomunikacja.

7.1. Przez teren opracowania przebiega kabel światłowodowy doziemny relacji Tarnobrzeg – Stalowa Wola.

7.2. Wzdłuż drogi krajowej Nr 84 Tarnobrzeg – Stalowa Wola przebiegają 3 kable telekomunikacyjne doziemne:
- dalekosiężny „Kielce – Tarnobrzeg – Stalowa Wola – Lublin",
- międzymiastowy „Tarnobrzeg – Jeziórko – Stalowa Wola",
- zakładowy „Tarnobrzeg – Kopalnia Jeziórko".

7.3. Kopalnia Jeziórko posiada całodobową łączność telefoniczną poprzez automatyczną centralę zakładową połączoną z centralą miejską Tarnobrzeg i Centralą KiZPS Machów, oraz łączność bezprzewodową radiotelefoniczną obejmującą swoim zasięgiem teren kopalni.

7.4. Ustala się przebudowę kabla dalekosiężnego relacji „Kielce – Tarnobrzeg – Stalowa Wola – Lublin" wzdłuż drogi krajowej Nr 84 Tarnobrzeg – Stalowa Wola planowanej do przebudowy w miejscowości Jeziórko. Przebudowę w/w kabla wykonać wg opracowanego projektu przez S.C, „Linetel" w Lublinie.

7.5. Przekazywanie pól eksploatacyjnych do rekultywacji i zagospodarowania stwarza konieczność przebudowy tras teletechnicznych.

§ 14

Monitoring środowiska w granicach terenu górniczego.

Eksploatacja siarki ma istotny wpływ na środowisko przyrodnicze. Prace górnicze oraz rekultywacyjne należy prowadzić w sposób zapewniający prawidłową ochronę:

- wód podziemnych i powierzchniowych,
- gruntów rolnych,
- powietrza atmosferycznego.

W tym celu może być prowadzony monitoring środowiska.

Monitoring wód podziemnych obejmuje wykonanie następujących badań:

a) pomiary położenia zwierciadła wód w wyznaczonych w projekcie piezometrach i studniach zabudowanych w piętrze czwartorzędowym i trzeciorzędowym,
b) pobór prób do badań chemizmu wód w poziomie czwartorzędowym i trzeciorzędowym z piezometrów i studni wyznaczonych w projekcie,
c) wykonanie oznaczeń składu chemicznego próbek wody,
d) opracowanie wyników pomiarów i analiz chemicznych.

Monitoring tworzy sieć piezometrów i studni kopanych oraz sieć piezometrów dla piętra trzeciorzędowego. W piętrze czwartorzędowym obszar zmian ograniczy się główne do strefy oddziaływania obecnego leja depresyjnego ukształtowanego wokół eksploatacji podziemnej. W piętrze trzeciorzędowym zasięg zmian dynamicznych poziomu i chemizmu wód nie ma istotnego znaczenia, ponieważ wody te poza wykorzystaniem w technologii zamkniętego obiegu w Kopalni „Jeziórko” nie mają gospodarczego zastosowania.

Monitoring powietrza atmosferycznego obejmuje badania w zakresie poziomu siarkowodoru w oparciu o istniejącą sieć stacji pomiarowych.

Monitoring zmian geomechanicznych polegać będzie na pomiarach przemieszczeń poziomych i pionowych powierzchni terenu w strefie zasięgu wpływów wywołanych eksploatacją złoża siarki.

2. <u>Monitorowanie środowiska na terenach rekultywowanych.</u>

Skutki przekształceń środowiska naturalnego minimalizowane są poprzez wykonanie zabiegów rekultywacyjnych oraz odpowiednio zaprojektowany system odwodnienia. Skuteczność tych zabiegów powinna byś kontrolowana poprzez prowadzenie monitoringu:

- gleb i szaty roślinnej,
- środowiska wodnego.

Najważniejszą z faz rekultywacji terenów zdegradowanych eksploatacją siarki jest niewątpliwie faza przejściowa. Wprowadzana jest w niej testowa mieszanka traw będąca zarazem przedplonem dla roślin uprawianych docelowo zarówno w kierunku rolnym lub leśnym. W tej fazie rekultywacji należy prowadzić monitoring stanu jakości gleb.

Rekultywacja terenu do zagospodarowania rolnego (najczęściej użytkowanie łąkowe) powinno się uwzględniać w badaniach monitoringowych wartość biologiczną uprawianej mieszanki traw i jej przydatność paszową.

Rekultywacja ternu w kierunku leśnym wymaga jednorazowego przeprowadzenia analiz laboratoryjnych podłoża glebowego szczególnie w ostatniej fazie rekultywacji przejściowej – przed wprowadzeniem nasadzeń.

Rekultywacja terenu w kierunku wodnym. Kontrola jakości wód w zbiornikach wodnych tworzonych na terenach projektowanych łąk czy lasów powinna obejmować sezonowe badania parametrów chemicznych:

Analizy jakości wód powinny być prowadzone zarówno w dopływach do projektowanych zbiorników wodnych jak również w samych zbiornikach. Pozwoli to na pełną kontrolę prawidłowości procesu rekultywacji w aspekcie spływów obszarowych i zrzutu wód ze zbiorników do cieków powierzchniowych.

§ 15

Zasady gospodarowania na obszarach objętych szkodliwym oddziaływaniem na środowisko spowodowanym działalnością górniczą:

1. Na obszarze strefy pośredniej ujęcia wody
   - „Klonowe”
   - „Studzieniec – Bukie”,

   obowiązuje zakaz wykonywania robót i czynności mogących powodować zmniejszenie przydatności ujmowanej wody a w szczególności:
   a) wprowadzania ścieków do ziemi i wód powierzchniowych,
   b) rolniczego wykorzystania ścieków,
   c) stosowania nawozów sztucznych i chemicznych środków ochrony roślin,
   d) przechowywania i składowania odpadów promieniotwórczych,
   e) budowa dróg publicznych,
   f) wykonywania odwodnień budowlanych i górniczych,
   g) lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych,
   h) mycia pojazdów mechanicznych.

2. W celu umożliwienie właściwej eksploatacji oraz zapewnienia warunków bezpieczeństwa przyjmuje się dla istniejących linii napowietrznych wysokiego napięcia 110 kV strefę ochronną po 20,0 m od osi linii i po 35,0 m od linii najwyższych napięć 220 kV wg odrębnych przepisów – zarządzenie MGiE z dnia 28.01.1985 r., MP Nr 3 z dnia 23.02.1985 r. poz. 24 dotyczące szczegółowych wytycznych projektowania i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych w zakresie ochrony ludzi i środowiska przed oddziaływaniem pola elektroenergetycznego. Możliwe jest zmniejszenie tej strefy dla obiektów kubaturowych przeznaczonych na pobyt ludzi nie dłużej niż 8 godzin na dobę na warunkach określonych przez właściciela linii, Rzeszowskiego Zakładu Elektroenergetycznego dla linii 110 kV, Polskich Sieci Elektroenergetycznych Wschód w Radomiu dla linii 220 kV, Rejonu Energetycznego w Tarnobrzegu dla linii 15 kV i KiZPS „Siarkopol” dla linii 30 kV. Pod liniami elektroenergetycznymi zakazuje się dolesień. Dopuszcza się zagospodarowanie tych terenów zgodnie z PN-75/E-05100 „Elektroenergetyczne Linie Napowietrzne” i z Zarządzeniem Ministra Leśnictwa z dnia 19.11.1952 r. pod różne cele produkcyjne pod warunkiem, że z obszaru tej strefy zostanie

wydzielony pas szerokości minimum 4,0 m wzdłuż linii dla dojazdu do słupa i linii sprzętem mechanicznym.

§ 16

Ustala się stawkę procentową służącą do naliczania opłaty za wzrost wartości nieruchomości objętych niniejszym planem w wysokości 25% wzrosty wartości nieruchomości.

§ 17

Uchyla się w całości ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Grębów uchwalonego uchwałą Nr IV/27/94 Rady Gminy Grębów z dnia 14.11.1994 r. ogłoszoną w Dzienniku urzędowym Województwa Tarnobrzeskiego nr 14 z 1994 r., zmienionego uchwałą Nr XXIX/202/98 z 29.05.1998 r., ogłoszoną w Dz. U. Województwa Tarnobrzeskiego Nr 15 z 1998 r. w granicach objętych planem, określonych w § 1 niniejszej uchwały,

§ 18

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Gminy Grębów.

§ 19

Nadzór nad wykonaniem uchwały sprawuje Rada Gminy w Grębowie poprzez swoje Komisje.

§ 20

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Rak Marian